

Rim uspostavlja viđenje - broj sedamnaest

Posljednje prosijavanje 144.000: Proročki ispit slike Zvijeri

Jeff Pippenger

2024-09-24

Oni koji su pozvani da budu među sto četrdeset i četiri tisuće sada se nalaze u svojem završnom procesu prosijavanja, a taj je proces proces kušnje koji se temelji na oblikovanju slike Zvijeri. Proces kušnje započinje s domom Božjim, jer sud uvijek započinje s domom Božjim, a potom se i drugo stado Božje suočava s istovjetnim procesom kušnje. Možda je najznačajnije i najvažnije proročko obilježje u oblikovanju slike Zvijeri to što se ono događa dvaput: najprije u Sjedinjenim Državama, a zatim u ostatku svijeta. U proročkom smislu to znači da je slika Zvijeri u svijetu konačna manifestacija slike Zvijeri, te je stoga svako predoznačavanje slike Zvijeri koje je prethodilo slici Zvijeri u svijetu bilo tek sjena koja je predoznačavala samu stvarnost.

Sud je započeo u domu Božjem 11. rujna 2001. Taj je datum bio predočen 11. kolovozom 1840., kada je anđeo iz desetoga poglavlja Otkrivenja sišao s malom knjigom otvorenom u svojoj ruci. Kada je anđeo iz desetoga poglavlja sišao, objavio je da je tada u tijeku sud nad protestantizmom. Koga god Bog sudi, toga najprije unaprijed upozorava, a potvrda Millerove metodologije u određivanju vremena dala je dodatnu težinu njegovim izračunima o sudu Drugoga dolaska. Kušnja protestanata bila je u tijeku od 11. kolovoza 1840., a do 1844. protestanti su postali kćeri Rima. Razdoblje od 1840. do 1844. predočava razdoblje od 11. rujna 2001. do uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona.

Ta su dva razdoblja također bila predočena od Isusova krštenja, kada je sišao Duh Sveti, pa sve do križa. Ta su tri razdoblja sva bila predoznačena sa sto dvadeset godina koje su bile određene pretpotopnom svijetu, vodeći do potopa. Uvijek postoji poruka upozorenja koja prepoznatljivo označava sud te određene povijesti. Postoje svete povijesti koje se također odnose na to posebno razdoblje u posljednjim danima.

Noa je propovijedao sto dvadeset godina, a zatim je došao sud potopa. Krist je propovijedao tisuću dvjesto šezdeset dana, a zatim je došao sud križa. Upozoravajuća poruka Ivana Krstitelja bila je osnažena pri Kristovu krštenju, a potom je Isus bio odveden u pustinju na četrdeset dana. Tih četrdeset dana, kao i tri naknadne kušnje na kraju četrdeset dana, poučavaju da, jednom kada je poruka osnažena, kako je naznačeno silaskom svetoga simbola, kao što je Duh Sveti pri Njegovu krštenju, i silaskom oba anđela iz desetog i osamnaestog poglavlja Otkrivenja, proces kušnje već je u tijeku. Kada božanski simbol silazi, sudska poruka naviještena onima koji su tada predmet suda biva osnažena, a određena skupina kojoj se sudi tada se nalazi u posebnom razdoblju koje završava tek zaključenjem njihova vremena milosti.

Crta Isusova označuje dva razdoblja svjedočenja. Prvo je bilo Njegovo osobno svjedočenje tijekom tisuću dvjesto šezdeset dana, a zatim Njegovo svjedočenje u prisutnosti Njegovih učenika tijekom još tisuću dvjesto šezdeset dana, sve do kamenovanja Stjepana.

„Tada“, reče anđeo, „potvrdit će savez s mnogima za jedan tjedan [sedam godina].“ Sedam godina nakon što je Spasitelj započeo svoju službu, evanđelje se trebalo propovijedati osobito Židovima; tri i pol godine od samoga Krista, a potom od apostola. „Usred tjedna ukinut će žrtvu i prinos.“ Daniel 9,27. U proljeće 31. godine po Kr., Krist, prava žrtva, bio je prinesen na Golgoti. Tada se hramski zastor razdera na dvoje, pokazujući da su svetost i značenje žrtvene službe iščeznuli. Došlo je vrijeme da zemaljska žrtva i prinos prestanu.

„Taj jedan tjedan — sedam godina — završio je 34. godine po Kr. Tada su Židovi kamenovanjem Stjepana konačno zapečatili svoje odbacivanje evanđelja; učenici, koji su se zbog progonstva bili raspršili, „prolažahu svuda propovijedajući Riječ“ (Djela 8,4); a ubrzo nakon toga Savao, progonitelj, obratio se i postao Pavao, apostol poganima.” Isusov život, 233.

Linija Noe, Krista, milerita i sto četrdeset i četiri tisuće svi pružaju svjedočanstvo o vremenskom razdoblju u kojem se određena ciljna skupina ispituje porukom upozorenja. Osnaženje poruke označava početak razdoblja kušnje, koje potom završava zaključenjem vremena kušnje te ciljne skupine. U proročkoj liniji Isusa prepoznaju se dva razdoblja svjedočenja. Ta dva razdoblja svjedočenja predstavljaju tip dviju poruka upozorenja prikazanih anđelom koji je sišao 11. rujna 2001., čime se ispunilo Otkrivenje 18:1–3, nakon čega je uslijedio drugi glas iz četvrtoga retka i nadalje osamnaestoga poglavlja.

„Tako se u posljednjem djelu opomene svijetu Crkvama upućuju dva različita poziva. Poruka drugoga anđela glasi: ‘Pade, pade Babilon, grad veliki, jer je sve narode napojio vinom gnjeva bluda svojega.’ A u glasnom pokliču poruke trećega anđela čuje se glas s neba kako govori: ‘Izidite iz nje, narode moj.’” Review and Herald, 6. prosinca 1892.

Prvo razdoblje jest sud koji započinje s domom Božjim, a zatim, pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu, drugo razdoblje suda započinje upozorenjem da se iziđe iz Babilona. Linija Krista od Njegova krštenja do križa predstavlja razdoblje od 11. rujna 2001. do nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama, a razdoblje od nedjeljnog zakona u Sjedinjenim Državama do točke u kojoj je svaki narod prisiljen prihvatiti nedjelju kao Globalni dan bogoslužja jest razdoblje koje završava kada se i posljednji narod pokori.

Razdoblje započinje nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama, a završava kada se posljednji narod pokloni papinskoj vlasti. Početak drugoga razdoblja označava kraj prvoga razdoblja, a oba imaju nedjeljne zakone koji su prethodno bili predoznačeni u svjedočanstvu Rima. Prvi nedjeljni zakon, godine 321., donesen je autoritetom poganskoga Rima. Nedjeljni zakon koji je donesen autoritetom papinske crkve predstavljen je godinom 538. Nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama jest 321, a nedjeljni zakon nametnut posljednjem narodu jest 538. Nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama označava dolazak poruke upozorenja koja se potom objavljuje po stijegu sastavljenom od izagnanika Izraelovih.

Ta oznaka puta jest godina 321., i ona označuje početak razdoblja kušanja svakoga naroda u vezi s pitanjem nedjelje. To razdoblje završava kada se posljednji narod pokloni Rimu, a taj je događaj bio predoznačen oznakom puta godine 538. Razdoblje od 321. do 538. bilo je predoznačeno razdobljem od križa do kamenovanja Stjepana. Dok je Stjepan bio kamenovan, vidio je Krista gdje

stoji u nebeskom Svetištu, predoznačujući vrijeme kada Mihael ustaje na svršetku vremena kušnje za ljudski rod.

11. rujna 2001. označava dolazak upozorenja iz prva tri retka osamnaestoga poglavlja, a to je bilo obilježeno predviđanjem što ga je iznijela proročica Ellen White, koja je rekla da će, kada velike zgrade New York Cityja budu srušene dodiranjem od Boga, upravo ta tri retka biti ispunjena. To je također bilo obilježeno Patriot Actom, koji je bio znak za one koji su bili voljni vidjeti: da je načelo engleskoga prava, koje tvrdi da je osoba nevinna dok joj se ne dokaže krivnja, bilo stavljeno po strani radi rimskoga prava, koje tvrdi da je osoba kriva dok joj se ne dokaže nevinost.

Patriotski zakon označio je početak suda nad laodicejskim adventizmom sedmoga dana. To razdoblje završava zakonom o nedjelji u Sjedinjenim Državama. Oni laodicejski adventisti sedmoga dana koji uspješno prođu kroz to razdoblje prosijavanja tada će iznijeti poruku upozorenja iz četvrtoga retka osamnaestoga poglavlja, koja završava posljednjim narodom koji se pokori Rimu. To razdoblje počinje zakonom o nedjelji u Sjedinjenim Državama i završava konačnim zakonom o nedjelji.

Ako pogrešno razumijemo činjenicu da postoje dvije slike Zvijeri koje su utvrđene na temelju više od dvaju svjedoka, tada ćemo pogrešno razumjeti djelo prikazano u prva tri retka osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, koje je započelo 2001. godine, i djelo koje započinje u četvrtom retku osamnaestoga poglavlja.

Kada primijenimo izravno poistovjećivanje sestre White silaska anđela iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja s događajima iz 1888. godine, kao i njezino smještanje toga istog anđela u buduće vrijeme, nalazimo da 1888. godina predstavlja pralik 2001. godine. Anđeo iz Otkrivenja, koji obasjava zemlju svojom slavom, sišao je na skupovima u Minneapolisu 1888. godine, a tako je učinio ponovno kada su se velike zgrade New York Cityja srušile.

Razdoblje od Kristova krštenja do križa, i razdoblje od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844., i razdoblje Noinih sto dvadeset godina pružaju tri svjedoka za razdoblje suda. Godina 1888. pruža svjedoka očitovanja pobune koja je zabilježena na sastancima u Minneapolisu, a Noa prepoznaje uklanjanje Duha Svetoga od onih koji su odbacili poruku. Pobuna pretpotopnih ljudi, kao i pobuna crkvenih vođa 1888. godine, obje su usklađene s poviješću Koraha, Datana i Abirama u Mojsijevoj povijesti, za koju je anđeo rekao sestri White da se ponavlja u Minneapolisu.

Od Zakona Patriot do nedjeljnoga zakona u Sjedinjenim Američkim Državama proteže se razdoblje kušnje za laodicejski adventizam sedmoga dana. Pobuna protiv poruke upozorenja koja objavljuje njihov sud označuje uklanjanje Duha Svetoga, a stoga i izlivanje snažne zablude na zle lude djevice te povijesti. Središte pobune jest izabrani glasnik, kako je predstavljen u Noi, Mojsiju, starješinama Jonesu i Waggoneru te, naravno, sestri White. Pobuna protiv poruke upozorenja i glasnika te povijesti temelji se na „ulju” u povijesti prispodobe o deset djevice.

Oni koji iznose poruku upozorenja čine to zato što imaju „ulje”, koje je također poruka upozorenja. Razlika između tih dviju skupina stoga proizlazi iz ispravne primjene pravila proročkoga tumačenja koja su prihvatili pripadnici pokreta prvoga i drugoga anđela, prikazanih kao Millerova

pravila tumačenja, kao i pravila proročkoga tumačenja koja je prihvatio pokret trećega anđela.

Stoga kušnja koja je prikazana kao „stvaranje slike Zvijeri” mora biti kušnja povezana s time kako se slika Zvijeri oblikuje u Božjoj proročkoj Riječi.

Od Patriot Acta iz 2001., koji je bio predoznačen Blair Billom 1888., koji je bio predoznačen Deklaracijom o neovisnosti 1776., koja je bila predoznačena Kristovim krštenjem, koje je predoznačavalo 11. kolovoza 1840., sve podupire istinu da ispitni proces suda započinje osnaženom porukom upozorenja koja se mora uzeti iz ruke anđela, a zatim pojesti.

Proročansko učenje koje Sjedinjene Američke Države poistovjećuje s razbojnicima tvoga naroda po svojoj logici brka nekoliko točaka, a upravo su te točke često najizravniji dokazni tekstovi pri utvrđivanju elemenata oblikovanja slike Zvijeri. Jedan način da se prikaže činjenica da je ovaj ispit proročanske naravi jest primjena temeljnih pravila proročanstva kako bi se pokazala istina koja se razumije jedino ako se Rim prihvati kao simbol predstavljen razbojnicima tvoga naroda.

Ova je ilustracija preuzeta iz pet povijesnih linija unutar adventizma, u kojima se pojavila kontroverza oko Rima kao simbola. Mi se sada nalazimo u posljednjoj, odnosno šestoj od tih kontroverznih povijesti, a sadašnja je kontroverza istovjetna kontroverzi prikazanoj na karti iz 1843. godine.

Lako je uvidjeti ovu istinu ako pravilno primijenite proročka pravila. Proročko pravilo koje treba primijeniti jest da simboli imaju više od jednoga značenja, a značenje koje imaju u nekom odlomku treba utvrditi sam odlomak. Sirijski kralj, Antioh III. Veliki, ispunio je bitku iz desetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela, i ispunio je bitku kod Rafije u jedanaestom i dvanaestom retku, i ispunio je bitku kod Panija u petnaestom retku. Mileritska kontroverza prikazana na karti iz 1843. bila je u tome što je lažno protestantsko gledište poistovjećivalo da su „razbojnici” Antioh Epifan, dok je istodobno podupiralo istinu da su „razbojnici” simbol Rima.

Stihovi od desetog do petnaestog najprije su se ispunili u povijesti Antioha III. Velikoga, stoga ti stihovi, kao i njihovo naknadno povijesno ponavljanje, pružaju dva svjedoka ispunjenju tih stihova u posljednjim danima, jer su svi proroci govorili izravnije o posljednjim danima nego o danima u kojima su živjeli.

Uz to utvrđeno pravilo o tome na što se proročko svjedočanstvo treba primijeniti, imamo i sestru White, koja je izravno zabilježila da će se „mnogo od povijesti koja se odigrala u ispunjenju ovoga proročanstva [Daniel, 11. poglavlje] ponoviti“. Antioh III. Veliki predstavlja Sjedinjene Države kao zamjensku vojsku papinskog Rima. Protestanti su tvrdili da su razbojnici predoznačavali drugoga Antioha, dok su mileriti znali da je riječ o Rimu. Trenutačno jedna strana poistovjećuje Sjedinjene Države s razbojnicima, a druga se strana drži temeljne istine.

Ako pravilo koje utvrđuje da simboli imaju više od jednog značenja, i da se značenje treba temeljiti na kontekstu u kojem se upotrebljavaju, tada poistovjećivanje Sjedinjenih Država s razbojnicima odgovara protestantskom poistovjećivanju Antioha s razbojnicima, ali sada je Antioh simbol Sjedinjenih Država u posljednjim danima.

Kontekst ovoga odlomka izravno se bavi pitanjem koja se sila uzvisuje da uspostavi viđenje, stoga je opravdano staviti naglasak na tu činjenicu. To je opravdano na temelju mnogih svjedočanstava, jer druge povijesne linije prijepora o Rimu kao simbolu utvrđuju istu činjenicu. Ta je činjenica da oni koji su na pogrešnoj strani toga pitanja redovito poistovjećuju Sjedinjene Države na mjestu Rima. No ako niste voljni prihvatiti da simboli imaju više od jednoga značenja, ili ako vjerujete da je tomu tako, ali niste dovoljno uvježbani da imate potpuno povjerenje u to pravilo, tada će vam biti gotovo nemoguće slijediti logiku koja će sada biti primijenjena.

Svaka sila s dva roga predstavlja Sjedinjene Države u posljednjim danima. Francuska je dvostruka sila prikazana Sodomom i Egiptom. Islam također predodnačuje Sjedinjene Države, jer su Sjedinjene Države lažni prorok u odnosu na papinsku silu, koja je Jezabela. Sjedinjene Države su Saloma u podložnosti Herodijadi. Bileam je također simbol lažnog proroka, premda je njegova priča složenija od toga da bi jednostavno bio lažni prorok.

Bileamova proroštva, koja su zapisana nakon što je tri puta blagoslovio Izrael, na različite su načine povezana s islamom. Magarac je simbol islama, i ne možete izostaviti magarca koji govori iz priče o Bileamu. Mudrace s istoka, koji su došli pokloniti se malenom Isusu, vodila su Bileamova proroštva. Islam od tri jao iz devetog poglavlja Otkrivenja predstavlja lažnog proroka Muhameda.

Ako razumijete da simboli imaju više od jednoga značenja, tada ćete bez sumnje također razumjeti da su mnoge istine toliko važne da su predstavljene raznolikim simbolima. Simbol koji uspostavlja viđenje jest simbol Rima, i stoga je očito da bi Rim bio jedna od glavnih tema u čitavom biblijskom proroštvu. Jedan klasičan i dobro ustaljen simbol Rima jest kralj sjevera u jedanaestom poglavlju Daniela. Kralj sjevera koji dolazi svome kraju, a da mu nitko ne pomaže, jest papinska sila, Rimska crkva, rimski papa, čovjek grijeha.

U raspravi Uriaha Smitha tvrdilo se da je kralj sjevera u trideset i šestom retku bila Francuska, a kralj sjevera u četrdesetom retku Turska. I Francuska i Turska simboli su Sjedinjenih Država u različitim kontekstima, ali kao i kod protestanata, i kao što je to danas, u Smithovoj je raspravi odbacio istinu da je kralj sjevera simbol modernoga Rima te tvrdio da je simbol Rima bio predstavljen simbolom Sjedinjenih Država u narodu Francuske, i opet da je simbol Rima bio simbol Sjedinjenih Država kako je predstavljen u narodu Turske.

Kontekst sada obuhvaća tri pravca; mileritsku povijest, povijest Uriaha Smitha i ovdje i sada. U svakom od tih prikaza postoji prijepor oko simbola Rima, koji se pogrešno primjenjuje zbog nerazumijevanja Rima kao simbola Sjedinjenih Država.

Linija spora o „svagdašnjoj“ u knjizi proroka Daniela podupire upravo isti naglasak osporavanja istine u vezi sa simbolom Rima, premda u toj povijesti postoje neke važne nijanse.

Logika proročkog modela Uriaha Smitha navela je njegove sljedbenike na pogrešnu primjenu šeste pošasti iz šesnaestog poglavlja Otkrivenja. Glavni problem u Smithovoj primjeni šesnaestog poglavlja, osim njegova nastojanja da sve primijeni doslovno, u razdoblju kada se sve treba primjenjivati duhovno, bila je njegova nesposobnost da uoči određenu strukturu trostrukog saveza

zmaja, zvijeri i lažnoga proroka. Zamjenjujući pravo značenje simbola značenjima privatnog tumačenja, Smithova logika isključuje mogućnost prepoznavanja kako se trostruki savez oblikuje, a način na koji se oblikuje jest „veliki ispit za Božji narod po kojem će se odrediti njihovo vječno spasenje.”

Pogrešna primjena simbola Rima pokušaj je Sotone da spriječi Božji narod posljednjih dana da vidi ne samo suvremeni Rim, nego i kako je suvremeni Rim oblikovan. Nužnost prepoznavanja proročkih obilježja povezanih sa združivanjem Ujedinjenih naroda, papinske vlasti i Sjedinjenih Država nosi vječne posljedice.

U Danielovoj knjizi postoji posebna kušnja koja naglašava važnost prepoznavanja odnosa ovih triju sila, a postoji i druga posebna kušnja koja naglašava te iste točke u knjizi Otkrivenja. William Miller je, proučavajući 2. Solunjanima, razumio da „svagdašnja žrtva” u Danielovoj knjizi označava poganski Rim. Miller je iz opisa proročkoga odnosa između poganskoga Rima i papinskoga Rima u 2. Solunjanima razumio da je riječ „svagdašnja žrtva” simbol poganskoga Rima te da je grozota pustoši stoga papinski Rim.

No ono što ovdje naglašavamo jest da je u 2. Solunjanima odnos između poganskoga Rima i papinskoga Rima stavljen u takav kontekst koji uči da, kada i ako ne razumijete odnos tih dviju sila, primete silnu zabludu i biváte izgubljeni za vječnost.

To je isto upozorenje šeste pošasti, u kojoj se ne pojavljuju samo zmaj, koji je u 2. Solunjanima bio poganski Rim, i Zvijer, koja je u tom odlomku bila „čovjek grijeha“, nego se također u šesnaestom poglavlju pojavljuje i lažni prorok. Taj odlomak naglašava važnost prepoznavanja odnosa među silama koje čine trostruki savez suvremenoga Rima, koji je ujedno i suvremeni Babilon.

Spor oko „svagdašnje“ bavi se upravo istom tom posljednjom kontroverzom, ali proširuje njezino prepoznavanje dodajući važnost razumijevanja odnosa između triju sila koje čine Moderni Rim. Odbiti uvidjeti ovu istinu znači sebi zajamčiti snažnu zabludu kao nagradu.

U sadašnjoj kontroverzi, čini se da oni koji Sjedinjene Države poistovjećuju s razbojnicima nisu u stanju čak ni pristati razumjeti zašto je važno to što su Sjedinjene Države opetovano prikazane kao podložne papinskoj vlasti, umjesto da same budu ta papinska vlast. Osnovni zdrav razum prepoznaje da se sila koja upravlja odnosom u politici, povijesti, braku i biblijskom proroštvu smatra glavom, a glava je ono što se uzvisuje kako bi uspostavilo viđenje, a zatim pada.

Logika koja poistovjećuje Sjedinjene Države s razbojnicima nije u stanju primijeniti povijest koja je bila prikazana, a potom ispunjena, od 321. do 538. godine. Simbol Sjedinjenih Država mora otpasti prije nego što bi se otkrio „čovjek grijeha“. „Čovjek grijeha“ ponovno se otkriva u posljednjim danima, a prije nego što se to dogodi, Sjedinjene Države moraju najprije otpasti.

Nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama ne poistovjećuje Sjedinjene Države s modernim Rimom; on označuje da je stigla nacionalna propast i da su Sjedinjene Države u potpunosti odvojene od pravednosti. Moderni Rim koji se otkriva kada Sjedinjene Države otpadaju pri nedjeljnom zakonu jest papinska sila, koja je tada i ondje upravo pokorila svojega saveznika, lažnog proroka.

„Svagdašnje“ u Danielovoj knjizi i njegov odnos prema poruci Williama Millera, te značenje činjenice da je Millerovo razumijevanje proizašlo iz drugoga poglavlja 2. Solunjanima, kao i upozorenje da se sačuvaju haljine u šestome zlu, sve to prepoznaje elemente iz tih prijevora koji se odnose na sadašnja pitanja.

Upozorenje iz drugog poglavlja 2. Solunjanima za posljednje dane odnosi se na skupinu koja Sjedinjene Države poistovjećuje kao simbol, ali odbija biti vođena svjetlom koje govori o odnosu Sjedinjenih Država prema papinskom Rimu. Čineći to, oni će uvidjeti odnos ne samo papinskog Rima i Sjedinjenih Država, nego i Ujedinjenih naroda, zmajске sile iz šesnaestog poglavlja Otkrivenja.

Kao i Urija Smith, A. G. Daniells i W. W. Prescott, koje je sestra White označila kao nesposobne zaključivati od uzroka prema posljedici, tako su i oni koji odbijaju biti vođeni smjernicama Božje proročke Riječi u njezinu razlaganju odnosa ovih triju sila u posljednjim danima.

Poput prve, sadašnje i kontroverzi oko Uriaha Smitha, kontroverza o odnosu triju sila kako su prikazane u 2. Solunjanima i u šestoj pošasti očituje privatno tumačenje koje upućuje na Sjedinjene Države, ali odbija vidjeti određene proročke značajke Sjedinjenih Država koje bi razotkrile njihovo pogrešno shvaćanje i možda ih dovele k svjetlu.

Nakon 11. rujna 2001. pojavila se kontroverza oko četiri kukca iz Joelove knjige. Istina je da su ti kukci predstavljali postupno duhovno nazadovanje laodicejske Crkve adventista sedmoga dana uvođenjem katoličke i otpale protestantske teologije. I opet, ispravna primjena četiriju kukaca jest Rim, no privatno tumačenje tvrdilo je da je to islam, koji je simbol lažnog proroka, a stoga i simbol Sjedinjenih Država. Redak na redak, kontroverze iz adventističke povijesti o kojima smo upravo govorili sve upućuju na istu istinu.

Pogrešna strana, na temelju četiri svjedoka, poistovjećuje razbojнике sa Sjedinjenim Državama, a na temelju dva svjedoka razumijevanje pogrešne strane o Sjedinjenim Državama kao simbolu jest netočno. Božji kandidati posljednjih dana da budu među sto četrdeset i četiri tisuće sada se nalaze na proročkom ispit. To nije ispit koji se obavlja jednostavno time što ćete dati svoj glas za ovu ili onu stranu. To je ispit kojim se može ispravno upravljati jedino ako se proročka pravila točno primjenjuju. Kako bi Lav iz plemena Judina probudio svoj narod posljednjih dana na činjenicu da ne proučavaju dovoljno duboko, dopustio je da budu uvedene hereze.

Činjenica da je unutar ovoga pokreta nastalo krivovjerje pokazuje da je naša osobna sposobnost u pogledu pravila proročkoga tumačenja slabija nego što bi trebala biti. Rim uspostavlja viđenje, a viđenje posljednjih dana jest konačni uspon i pad kralja sjevera. Taj „kralj” ujedno je i „čovjek grijeha”, a „čovjek grijeha” jest „tajna bezakonja” i „onaj bezakonik”. On je antikrist, simbolički je prikazan kao „nasilnici tvoga naroda”, i on je „glava” suvremenoga Rima.

„Oni koji postanu zbunjeni u svojem razumijevanju riječi, koji ne uspijevaju uvidjeti značenje antikrista, zasigurno će sebe svrstati na stranu antikrista. Sada nije vrijeme da se prilagođujemo svijetu. Daniel stoji u svojem dijelu i na svojem mjestu. Proročanstva Daniela i Ivana treba razumjeti. Ona tumače jedno drugo. Ona svijetu daju istine koje bi svatko trebao razumjeti. Ta

proročanstva trebaju biti svjedočanstvo u svijetu. Svojim ispunjenjem u ovim posljednjim danima sama će se objasniti.” Kress Collection, 105.